

Afsluttende erfaringsopsamling

Afprøvning af dokumentationsredskaber til
måling af resultater af anbringelsesforløb for
kriminelle unge

Publikationen er udgivet af
Socialstyrelsen
Edisonsvej 18, 1.
5000 Odense C
Tlf: 72 42 37 00
E-mail: servicestyrelsen@servicestyrelsen.dk
www.servicestyrelsen.dk

Indhold udarbejdet af NIRAS og Center for Socialfaglig Udvikling for Socialstyrelsen.
Udgivet 2014

Download eller se sti til rapporten på www.servicestyrelsen.dk.
Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse af kilde.

ISBN: KONTAKT KOMMUNIKATIONSENHEDEN
Digital ISBN: KONTAKT KOMMUNIKATIONSENHEDEN
Indholdsfortegnelse

|

Indholdsfortegnelse

1.	Resume	4
2.	Indledning	6
2.1	Erfaringsopsamlingens opgave og formål	7
2.2	Læsevejledning	7
2.3	Erfaringsopsamlingens målgrupper	8
3.	Metode.....	10
3.1	Datakilder.....	10
4.	Dokumentationsprojektet	11
4.1	Beskrivelse af projektet.....	11
4.2	Beskrivelse af afprøvningen	15
5.	Erfaringer med redskaberne	17
5.1	Kort beskrivelse af redskaberne.....	17
5.2	Kriterier for vurdering af redskaberne.....	18
5.3	Erfaringer med brugen af redskaberne.....	19
5.4	Erfaringer med indberetningsmodellen.....	21
5.5	Erfaringer med det elektroniske indberetningssystem.....	22
5.6	Erfaringer med afrapporteringssystemet.....	22
5.7	Erfaringer med datavaliditet.....	23
6.	Organisering	24
6.1	Intern organisering og tilpasning.....	24
6.2	Ekstern organisering	25
7.	Erfaringer med anvendelse af resultater	27
7.1	Det elektroniske afrapporteringssystem	27
7.2	Anvendelse af resultater i forhold til de unge.....	28
7.3	Anvendelse af resultater på anbringelsesstedet generelt.....	30
7.4	Kommunernes anvendelse af resultaterne og anvendelse ift. kommunen.....	31
7.5	Det centrale myndighedsniveau	32
8.	Formel organisering	34

1. Resume

Erfaringsopsamlingen til dokumentationsprojektet beskriver projektforsøget, og de erfaringer, som især anbringelsesstederne har haft med afprøvning af de to redskaber til dokumentation af resultater af anbringelse af kriminelle unge. Fire anbringelsessteder har anvendt redskabet HoNOSCA-RD, og tre anbringelsessteder har anvendt redskabet YLS/CMI.

Erfaringsopsamlingen bygger på referater o.l. fra undervisnings- og seminardage, arbejdsgruppemøder, workshops samt besøg på anbringelsesstederne og telefoninterviews med disse.

Anbringelsesstederne har generelt været tilfredse med det redskab de har anvendt. Erfaringerne med begge redskaber er, at de tidsmæssigt er meget overkommelige at anvende, og at begge redskaber kan tilpasses ind i arbejdet med den unge, og redskaberne opfattes dermed som meningsfulde at anvende. Dog har der været forskellige udfordringer med redskaberne. Da HoNOSCA er udviklet til psykiatrien, har der ved dette redskab været nogle forståelses- og fortolkningsproblemer, mens der ved redskabet YLS/CMI har været problemer i forhold til kriminalitetsdimensionen i en dansk strafferetlig kontekst.

Redskabet YLS/CMI er det redskab, der samlet set bedst understøtter den aktuelt bedste viden om indsatsen til kriminelle unge, og dermed det redskab, der er mest velegnet til opkvalificering af indsatsen gennem dokumentation af de unges

problemstillinger og problemtungde. Socialstyrelsen har derfor valgt at arbejde videre med dette redskab, herunder en bedre tilpasning af kriminalitetsdimensionen.

Indberetningsmodellen har forudsat, at den første scoring af den unge på redskabet og indberetning skulle ske på myndighedsniveau inden anbringelsen, så resultatet af scoringen kunne indgå i matchning af den unge med anbringelsesstedet. Herefter har anbringelsesstedet under anbringelsesforløbet ansvaret for i samarbejde med den unges sagsbehandler at score på redskabet og indberette data. Det har i projektet været vanskeligt at få myndighedsniveauet inddraget i scoringen inden anbringelsen, hvorimod informationsværdien af graferne fra det elektroniske afrapporteringssystem bidrager til at motivere sagsbehandlerne i de løbende opfølgninger.

Andre centrale erfaringer fra afprøvningen er:

- Det er helt afgørende for implementering af et dokumentationssystem på et anbringelsessted, at der er ledelsesmæssig opbakning.
- Det er vanskeligt at involvere alle medarbejdere på et anbringelsessted i et projekt, hvor der er usikkerhed om det videre forløb. I det konkrete tilfælde, hvilket redskab, der blev valgt efter projektperioden.
- Det er af afgørende betydning for motivationen i et dokumentationsprojekt, der bygger på kvantitative data, at der er et IT-system, som kan afrapportere meningsfulde resultater. Det gælder både for medarbejdere på anbringelsessteder og for inddragelsen af myndighedssagsbehandlere.
- Anbringelsesstederne peger på, at resultater fra systemet har bidraget til:
 - Italesættelse af og fokus på risikofaktorer

- Italesættelse af betydningen af målgruppedifferentiering
 - Dialog om at kvalificere og forbedre de individuelle planer
 - Et andet input og andre perspektiver på dialogen om de unge gennem et visuelt redskab.
-
- Anbringelsesstederne har opfattet Socialstyrelsens indberetningssystem som meget enkelt og brugervenligt. Anbringelsesstederne har ligeledes været glade for at anvende standardrapporterne i afrapporteringssystemet. Dog har anbringelsesstederne et ønske om, at indberetning og afrapportering samles i et system. Dette er delvist blevet imødekommet ved, at der kan genereres en enkelt graf på individniveau i indberetningssystemet.
 - Ved projektets afslutning tilkendegav to anbringelsessteder, at de ville være trygge ved, på baggrund af dokumentationssystemets nuværende opgørelser at blive sammenlignet med andre anbringelsessteder. Tre anbringelsessteder vil gerne sammenlignes, men er bekymrede for, om det vil blive en valid sammenligning. Et enkelt sted er imod en sammenligning, da redskabet for dem giver bedst mening som et internt redskab.

2. Indledning

Socialstyrelsen igangsatte medio 2010 et projekt, der har til **formål** at udvikle og afprøve to dokumentationsredskaber med henblik på at producere viden om resultaterne af anbringelsesforløb for unge, der anbringes på opholdssteder eller åbne døgninstitutioner som et led i en strafferetlig afgørelse, eller hvor der er mistanke om kriminalitet. Hovedformålet med projektet har været at afprøve validerede redskaber til

- inddeling af unge i risikogrupper samt
- måling af resultater af anbringelsen

Formålet med projektet er, at det skal bidrage til, at anbringelsessteder, kommuner og det centrale niveau kan tilrettelægge og udvikle en målrettet indsats til kriminelle unge. Baggrunden for afprøvningsprojektet er, at der er yderst begrænset viden om resultat og virkning af de indsatser anbringelsesstederne iværksætter over for de unge. Intensionen har derfor bl.a. været, at offentliggørelse af mål for problemtyngde hos de unge og resultater af indsatsen for de enkelte anbringelsessteder skulle hjælpe kommunerne med at foretage det rette match mellem den unge og anbringelsessted.

Som led i projektet er der opbygget en indberetningsmodel for processen samt et elektronisk indberetnings- og afrapporteringssystem. Afrapporteringssystemet giver mulighed for opgørelse af problemtyngde og resultater på individniveau, på anbringelsesstedsniveau samt på et samlet aggregeret niveau.

Forud for den del af projektet, der afrapporteres her, undersøgte SFI¹, hvilke redskaber der findes til at dokumentere effekt af indsatsen over for målgruppen. På baggrund af denne analyse indstillede en ekspertgruppe² til projektets styregruppe³ to redskaber til afprøvning: YLS/CMI (Youth Level of Service/Case Management Inventory) og HoNOSCA (Health of the Nation Outcome Scales for Children and Adolescents)⁴, som blev suppleret med redskabet Resultatdokumentation fra Aarhus Kommune for at dække de relevante problemstillinger, som HoNOSCA ikke selv dækker. De to sidstnævnte er i projektperioden blevet brugt og vurderet som et samlet redskab HoNOSCA-RD.

Afprøvningsprojektet skal afsluttes med udarbejdelse af:

- Indeværende erfaringsopsamling
- Et beslutningsgrundlag med scenarier for det videre forløb
- Beskrivelse af de to redskaber
- Bilagsrapport

Formål og indhold i denne rapport beskrives kort i næste afsnit.

Afprøvningsprojektet blev igangsat januar 2011 med udvikling og tilpasning af redskaberne samt opstilling af model for dataindberetning. Projektet var oprindeligt plan-

¹ Jacob Brauner (red.): 'Muligheder for dokumentation af anbringelser – en gennemgang af målemetoder', SFI, 2011

² Se kapitel 7

³ Se kapitel 7

⁴ Se selvstændigt notat med beskrivelse af redskaberne

lagt afsluttet 1. juli 2013, men pga. problemer med udvikling og implementering af afrapporteringsplatformen og dermed præsentation af resultater besluttede styregruppen i september 2012 at forlænge projektperioden i et halvt år.

2.1 Erfaringsopsamlingens opgave og formål

Hovedformålet med projektet har som nævnt været at afprøve validerede redskaber til inddeling af unge i risikogrupper samt til måling af resultater af anbringelsen i forhold til ændringer i den unges adfærd. Disse data skulle på sigt give kommunerne mulighed for at sammenholde forskellige anbringelsessteders resultater med anbringelse af unge med forskellig problemtyngde og evt. problemprofil og vælge det anbringelsessted, der har de bedste resultater i forhold til den unges problemstilling. Resultaterne skulle desuden give anbringelsesstederne mulighed for at arbejde endnu mere målrettet med deres faglige indsats og følge udviklingen både i forhold til den enkelte unge og i forhold til den samlede indsats og organiseringen af denne.

I denne erfaringsopsamling beskrives, hvordan arbejdet med at afprøve redskaberne har været grebet an. Herunder hvordan anbringelsesstederne er blevet trænet i at bruge redskaberne, og hvilke udfordringer der har været i den forbindelse og mere generelt, hvilke initiativer der har været taget i forhold til at lave fælles vejledningsmateriale, med at yde sparring på seminarerne etc.

Desuden beskrives selve dataindsamlingen, der er sket både for at følge og kvalificere dokumentationen af arbejdet med de unge, men også for at følge arbejdet med at tage redskabet som sådan i brug og få det og resultaterne fra det til at fungere i hverdagen.

Endelig vurderer vi selve redskaberne og datakvaliteten i forhold til de kriterier de oprindeligt var udvalgt på baggrund af. Fungerer redskaberne og de resultater de kan levere efter hensigten? Kan anbringelsesstederne selv bruge dem, og er de pålidelige nok til at blive gjort tilgængelige i tilknytning til Tilbudsportalen og brugt af kommunerne?

Erfaringsopsamlingen, scenarierne og bilagene har Socialstyrelsen som primær målgruppe, dvs. formidlingen er rettet mod disse. Den er skrevet med det formål at kvalificere det fortsatte arbejde med at gøre dokumentation og brug af resultaterne til hverdag på anbringelsesområdet for kriminelle unge for både anbringelsessteder og anbringende kommuner.

2.2 Læsevejledning

Efter et kort målgruppe- og metodeafsnit indledes rapporten med en beskrivelse af projektet og testforløbet. Formålet med disse afsnit er at give læseren et indblik i, hvad projektet har bestået af, og hvordan det er forløbet. Afsnittene giver læseren et indblik i grundlaget for de erfaringer, rapporten beskriver i de efterfølgende afsnit.

Herefter følger et afsnit om erfaringerne med redskaberne. Først beskrives de to redskaber i forhold til de kriterier, redskaberne er udvalgt på baggrund af, og der redegøres for det valg af redskab, Socialstyrelsen har besluttet. Efterfølgende beskrives indberetningsmodellen og det elektroniske indberetningssystem. Til sidst vurderes validiteten af de data, som redskaberne genererer.

Herefter beskrives erfaringerne i forhold til ledelsens rolle inden en beskrivelse af de organisatoriske forudsætninger for at implementere et redskab som de afprøvede.

Så følger et afsnit, der opsummerer erfaringerne med anvendelse af de data, redskaberne genererer. Det gøres med henholdsvis en beskrivelse af erfaringerne med anvendelse af data og erfaringerne med det anvendte afrapporteringssystem.

I det følgende afsnit beskrives erfaringerne med implementeringen af redskaberne i det daglige arbejde på anbringelsesstederne.

I det sidste afsnit beskrives projektets formelle organisering.

2.3 Erfaringsopsamlingens målgrupper

I selve arbejdet med at afprøve redskaberne og anvende resultaterne vil der i erfaringsopsamlingen blive arbejdet med flere målgrupper illustreret ved nedenstående figur. De unge er særlige ved både at være 'målgruppe for dokumentationen' og 'målgruppe for anvendelse af resultater'. Den første afgrænsning er vigtig for anbringelsesstederne for at sikre, at det er de rigtige deltagere, der er med i projektet og dermed den rette målgruppe redskaberne og resultaterne bliver vurderet i forhold til. 'Målgrupperne for anvendelse af resultaterne' er vigtige at få afgrænset, så de enkelte aktører vurderes i forhold til egne behov og motiver.

Målgruppe for dokumentationen

Målgruppen for dokumentationen og dermed projektet er:

- Unge, der i forbindelse med en strafferetlig dom anbringes uden for hjemmet på institution eller opholdssted, herunder:
 - Unge, der afsøner en dom på et åbent anbringelsessted.
 - Unge, der er anbragt i forbindelse med et tiltalefrafald eller en betinget dom med vilkår af anbringelse uden for hjemmet.
 - Unge der er idømt en ungdomssanktion.
- Unge, der anbringes med hjemmel i Servicelovens regler om anbringelse, og som har begået voldskriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet.

Det sidste punkt er en tilføjelse til den oprindelige målgruppe. Udvidelsen af målgruppen skete for at sikre et tilstrækkeligt stort datamateriale, og fordi en del af de anbragte unge først efter anbringelsen, altså et stykke henne i forløbet fik deres dom og dermed blev omfattet af den oprindeligt definerede målgruppe.

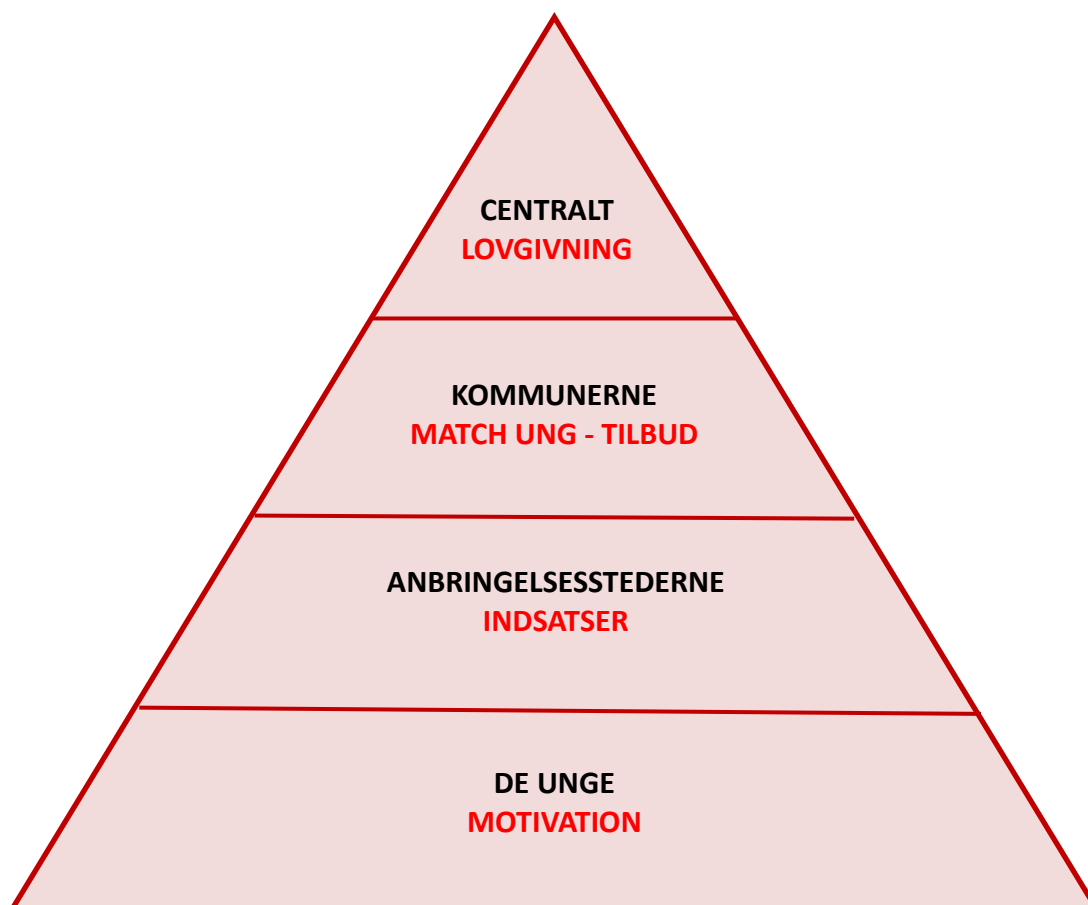
Målgrupper for anvendelse af resultater

Som nævnt i indledningen var formålet med det oprindelige projekt, at udvikle og afprøve to dokumentationsredskaber med henblik på at vurdere deres kvalitet i forhold til:

- At inddele i risikogrupper
- At måle resultater

Lidt mere bredt formuleret kan man sige at redskaberne skulle producere brugbar viden. Målgrupperne for anvendelse af denne viden og disse resultater ses af figuren og beskrives kort nedenfor.

Figur 1: **Resultaternes anvendelsesniveauer**

Figuren og nedenstående tekst illustrerer, hvor og hvordan de enkelte målgrupper anvender resultaterne. Den unge er ikke i projektoplægget defineret som målgruppe for resultat anvendelse, men i praksis har anbringelsesstederne anvendt resultaterne ift. de unge, hvorfor de er medtaget her.

- **Den enkelte unge**, der gennem øget indsigt i egen udvikling og gennem let læsbare grafer skulle kunne motiveres yderligere til at ændre adfærd.
- **Anbringelsesstederne**, der gennem øget viden om målgruppen og resultaterne af anbringelsesstedets indsats skulle kunne tilbyde mere målrettede forløb for den enkelte unge samt løbende udvikle kvaliteten af tilbuddets samlede indsats.
- **De kommunale myndigheder**, der gennem øget viden om den enkelte unge og om resultaterne af anbringelsesstedernes indsats over for forskellige risikogrupper skulle få et bedre grundlag for at følge op på individniveau og vælge de tilbud, der opnår de bedste resultater til de enkelte målgrupper.
- På **centralt niveau**, vil et nationalt overblik over målgruppen og resultater af de unges anbringelser give bedre grundlag for iværksættelse af nye initiativer (lovgivning, projekter m.v.) målrettet den aktuelle udvikling på området.

3. Metode

Denne rapport er en erfaringsopsamling på projektafprøvning af dokumentationsredskaber til kriminelle eller kriminalitetstruede unge. Erfaringsopsamlingen munder ikke ud i en vurdering af rigtigt eller forkert eller klare anbefalinger som en klassisk evaluering vil gøre det. I stedet beskriver erfaringsopsamlingen projektet og de erfaringer, deltagerne har gjort sig.

I 'Scenarier for det videre forløb med implementering af dokumentationssystem på anbringelsessteder' skitseres anbefalinger til, hvordan man kan arbejde videre med en bredere implementering af et af de afprøvede dokumentationsredskaber og det samlede dokumentationssystem. Scenariet indeholder konsulenternes såvel som Socialstyrelsens anbefalinger på baggrund af de erfaringer, som præsenteres i denne rapport.

Erfaringsopsamlingen her indeholder elementer fra formativ evaluering og ligger rent metodisk på grænsen mellem denne type evaluering og mere klassisk organisationsudvikling. Evaluatorene har været helt tæt på evalueringsfeltet og har påvirket det undervejs i projektet. De har således blandt andet fungeret som proceskonsulenter og som implementeringsrådgivere og har – udover at indsamle erfaringer – haft til opgave at understøtte en god proces og skabe læring hos anbringelsesstederne.

Derfor består erfaringsopsamlingen af de deltagende anbringelsessteders erfaringer og evaluatorenes forståelser og fortolkninger heraf og ikke af en klassisk evaluering af projektet med en værdidom over projektet.

3.1 Datakilder

På grund af erfaringsopsamlingens design, er al kontakt med de deltagende anbringelsessteder en datakilde for erfaringsopsamlingen. Det betyder, at erfaringsopsamlingens datakilder er:

- Undervisningsdagen
- De indledende redskabsspecifikke seminarer
- Telefoninterviews med projektlederen på anbringelsesstederne
- Seminarer
- Arbejdsgruppemøder
- Besøgsdagene på anbringelsesstederne
- Den telefoniske hotline

4. Dokumentationsprojektet

I dette kapitel beskriver vi, hvordan projektet er forløbet.

Første del af kapitlet er en overordnet beskrivelse af det samlede projekt. I det efterfølgende afsnit zoomer vi ind på den del af projektet, der handler om selve afprøvningen af redskaber til dokumentation af anbringelser af kriminelle eller kriminalitets-truede unge.

4.1 Beskrivelse af projektet

Forundersøgelse

Første del af projektet var en forundersøgelse, der gik ud på at identificere og beskrive psykometriske instrumenter, der kan anvendes til at screene unge for antisocial og kriminel adfærd, misbrug og psykiske problemstillinger samt til at måle resultater af diverse indsatser over for unge kriminelle i forhold til uddannelse, beskæftigelse, psykiske problemstillinger, misbrug og kriminel adfærd.

Forundersøgelsen blev foretaget af SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd⁵.

Valg af redskaber

Som grundlag for valget af redskaber blev brugt en foreløbig version af forundersøgelsen uden klare anbefalinger. I stedet pegede den foreløbige version på ti redskaber som særligt interessante. De ti redskaber blev forelagt for ekspertgruppen, som skulle vurdere, om der var to af disse, der var egnede til projektets formål og målgruppe.

På den baggrund anbefalede ekspertgruppen redskaberne YLS/CMI og SBARA – men udelukkede ikke redskabet CBCL, ligesom ekspertgruppen pegede på redskaberne ADAD og HoNOSCA, der ikke indgik i den gruppe af redskaber, som SFI havde beskrevet mere udførligt. HoNOSCA skulle dog suppleres med et andet redskab for at dække kravene.

Styregruppen besluttede på denne baggrund, at YLS/CMI skulle afprøves. SBARA blev derimod vurderet for omfangsrigt og tidskrævende at anvende, hvorfor styregruppen ønskede en udredning af muligheden for at bruge CBCL, ADAD eller HoNOSCA. Det sidste evt. suppleret med et eller flere redskaber for at få et dækkende redskab.

Ekspertgruppen udarbejdede derfor en vurdering til styregruppen, som præsenterede mulighederne for at koble redskaber. Ekspertgruppen anbefalede at bruge ADAD (light) og/eller HoNOSCA suppleret med Resultatdokumentation. På baggrund af dette oplæg besluttede styregruppen at supplere afprøvningen af YLS/CMI med det sammensatte redskab HoNOSCA-RD. Dette redskab bestod af redskabet Health of the Nation Outcome Scales for Children and Adolescents (HoNOSCA), som blev suppleret med Aarhus Kommunes redskab Resultatdokumentation (RD). HoNOSCA var på det tidspunkt meget anvendt i psykiatrien, men manglede primært en kriminalitetsparameter for at leve op til kravene til redskaberne i dokumentationsprojektet. Resultatdokumentation dækkede disse områder, men var til gengæld ikke forskningsmæssigt valideret.

⁵ Læs om forundersøgelsen på

http://www.sfi.dk/resumé_muligheder_for_dokumentation_af_anbringelser-10342.aspx

Valg af anbringelsessteder

Projektet var designet til at inkludere 6-8 anbringelsessteder, og på baggrund af ansøgning om deltagelse blev der i foråret 2011 valgt otte anbringelsessteder, hvor redskaberne skulle afprøves. Et af de valgte måtte dog lukke undervejs i afprøvningsforløbet. De syv anbringelsessteder, der gennemførte projektet er beskrevet i figur 2 nedenfor.

Figur 2: Beskrivelse af de syv anbringelsesstederne ved projektets start

Sted	Målgruppe	Tilbud
Semaiskolen Brønderslev	8-14 år	Tre døgnafd., skole
Fonden Sparta, Haderup og Sunds	12-23 år	To døgnafd., skole
Fonden Skarbyvej Hjern	12-23 år	Et tilbud
Nexus Jægerspris	14-18	Stort døgntilbud, skole
Jomsborgens Haslev	12-23	Et sted
Grenen Glesborg	12-23	Fem afdelinger (tre lukkede), skole
Aktiv Weekend Silkeborg	12-23	Syv afd., skole

Tre af stederne, nemlig Fonden Sparta, Jomsborgens og Aktiv Weekend, har afprøvet YLS/CMI, mens de øvrige steder har afprøvet HoNOSCA-RD.

Myndighedsteam

Oprindeligt var det planen, at redskaberne skulle afprøves i både kommuner og anbringelsessteder. Tanken var, at både de unges myndighedsrådgivere og anbringelsessted skulle involveres på samme måde. De skulle trænes, interviewes, deltage på seminarer mm. Denne model blev valgt fra, blandt andet fordi projektet ville have involveret næsten ligeså mange myndighedsrådgivere, som der er unge i projektet og disse myndighedsrådgivere ville repræsentere et stort antal kommuner.

I stedet blev valgt en organisering med et myndighedsteam bestående af fire myndighedsrådgivere, som havde til opgave at deltage i drøftelser på seminarer og arbejdsgrupper mm. og derved sikre, at myndighedsrådets perspektiv også var repræsenteret i projektet.

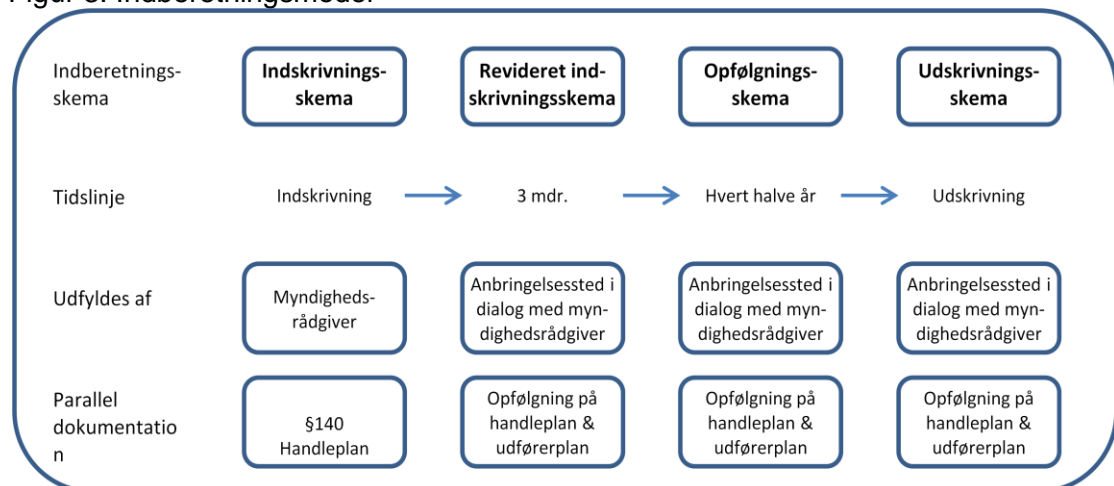
Indberetningsmodel

Arbejdsprocesserne omkring skemaerne er beskrevet i projektets model for indberetning af data. Hovedtanken i modellen er, at integrere arbejdet med dokumentationsredskaber, så det supplerer myndighedsrådgivernes øvrige opgaver med udarbejdelse og opfølgning på handleplaner og anbringelsesstedernes arbejde med udarbejdelse af og opfølgning på behandlingsplaner. Det gøres for at gøre arbejdet med dokumentationsredskaberne så meningsfuldt som muligt for den enkelte ved at mindske dokumentationsbyrden og minimere risikoen for dobbeltdokumentation.

Organiseringen af arbejdet med dokumentationsredskaberne, som det var tænkt i forbindelse med projektet fremgår af figur 3 nedenfor.

Modellen beskriver fire "skematyper". Skemaerne er ens, men bruges forskelligt. Det første skema, **indskrivningsskemaet**, udfyldes umiddelbart inden anbringelse af myndighedsrådgiveren og bruges af myndighedsrådgiveren i valget af anbringelsessted. Skemaet tegner et billede af den unges ressourcer og udfordringer lige op til anbringelsen, som kan bruges til at finde et anbringelsessted, som har en aktuell målgruppe, der passer til den unge. På denne måde kan myndighedsrådgiveren sikre at den unge ikke anbringes et sted med risiko for 'smitte', idet forskning viser at de bedste resultater nås, når unge placeres sammen med unge i samme målgruppe og med samme problemtungde.

Figur 3: Indberetningsmodel

Inden for de første tre måneder skal anbringelsesstedet udfylde et **revideret indskrivningsskema**. Ved udfyldelsen af dette skema skal anbringelsesstedet vurdere den unges ressourcer og udfordringer ved anbringelsens start – og således ikke ved udfyldelsestidspunktet. Tanken bag dette er at kvalificere rådgiverens scoring og inddrage den detaljerede viden, anbringelsesstederne opnår om den unge. Hvis der ikke er overensstemmelse mellem det reviderende indskrivningsskema og første indskrivningsskema, bør det reviderede føre til en drøftelse med myndighedsrådgiveren om, der skal visiteres en anden indsats. Dette skema er det mest pålidelige skema om den unges ressourcer og udfordringer ved anbringelsens start og fungerer derfor som baselinemålinger af den unges udvikling undervejs i anbringelsesforløbet.

Et halvt år efter udfyldelsen af det reviderede indskrivningsskema og hvert halve år derefter udfylder anbringelsesstedet et **opfølgningsskema**. Det bruges som en del af myndighedsrådgiverens opfølgning på den unges handleplan og som en del af anbringelsesstedets opfølgning på den unges behandlingsplan. Når dette skema

holdes sammen med baselinemålingen (det reviderede indskrivningsskema), dokumenterer det den unges udvikling så langt i anbringelsen.

Endelig udfyldes et **udskrivningsskema** ved anbringelsens ophør. Dette skema bruges til at dokumentere den unges udvikling under anbringelsen. Det er anbringelsesstedet, der har ansvaret for denne udfyldning.

I praksis har det vist sig svært at opnå den arbejdsdeling og det tætte samarbejde mellem myndighedsrådgiver og anbringelsessted, som modellen lægger op til. Det kommer vi nærmere ind på, når vi i afsnit 4.4 beskriver erfaringerne med modellen.

Efter ønske fra anbringelsesstederne blev det undervejs gjort muligt at indberette oftere, så længe modellens kadence blev overholdt. Det er således op til anbringelsesstederne at vurdere, om det giver mening at indberette oftere end den kadence, der er beskrevet i modellen.

Indberetningssystem

Da der var truffet beslutning om at afprøve YLS/CMI og HoNOSCA-RD, blev arbejdet med indberetningssystemet sat i gang. IT-arkitekterne stod for dette arbejde med sparring fra konsulentteamet med henblik på at sikre, at systemet bedst muligt understøttede det pædagogiske arbejde med og omkring skemaerne på anbringelsesstederne.

Det udviklede system var designet til at fungere som et let anvendeligt system til at indtaste data og videresende dem til Socialstyrelsens data-warehouse. Selve afrapporteringen af data foregik i et andet system som beskrevet nedenfor. Ud over at indeholde indtastningsmaskerne til de to skemaer, var det også muligt at tilgå allerede indtastede skemaer i systemet, ligesom systemet udregnede scorer på de forskellige faktorer for de unge, der var indtastede i systemet. Denne funktion blev dog til en hvis grad overflødiggjort, da afrapporteringssystemet stod klart undervejs i projektet.

Det udviklede indberetningssystem var webbaseret, så myndighedsrådgiverne og anbringelsesstederne kunne tilgå det uanset, hvilken IT-plattform de anvendte. Det sikrede en høj grad af fleksibilitet, og gjorde det muligt for myndighedsrådgiverne og anbringelsesstederne at udfylde skemaerne i de settings, der gav bedst mening i forhold til deres arbejdsproces – det kunne fx være i en sofagrube sammen med den unge med en bærbar med trådsløst internet eller mobilt bredbånd. Det forudsætter naturligvis en høj grad af sikkerhed. Endelig var systemet rettighedsstyret. Det betød, at den enkelte IT-bruger blot kunne se de unge og de institutioner, brugeren havde fået rettigheder til at se.

I afsnit 4.5 er erfaringerne med indberetningssystemet beskrevet.

Afrapporteringssystem

I slutningen af august 2012 var projektets afrapporteringssystem klar til brug. Formålet med afrapporteringssystemet var at visualisere de data, der blev indtastet i indberetningssystemet for derved at gøre dem anvendelige i arbejdet med de unge på individ/mikroniveau, i organisatoriske processer på lokalt/mesoniveau og på nationalt/makroniveau.

I pilotprojektet blev SAS Web Report System anvendt som afrapporteringssystem. Denne platform gjorde det muligt for IT-brugerne at tilgå prædefinerede rapporter på de forskellige niveauer, ligesom de selv kunne oprette deres egne rapporter, hvis de ønskede det. Løsningen var internetbaseret, så IT-brugerne let kunne tilgå den. I afsnit 6.1 er erfaringerne med afrapporteringssystemet beskrevet.

4.2 Beskrivelse af afprøvningen

I dette afsnit beskriver vi afprøvningsforløbet. Som beskrevet i metodeafsnittet har vi, evaluatorene, haft en betydelig rolle i afprøvningen af redskaberne, idet vi blandt andet har fungeret som proceskonsulenter og implementeringsrådgivere og har – udover at indsamle erfaringer – haft til opgave at understøtte arbejdet med redskaberne hos anbringelsesstederne.

De vigtigste aktiviteter i afprøvningen er foregået ude på anbringelsesstederne. Det er her, der er blevet indberettet og her, redskaberne er blevet afprøvet. Der har været en lang række aktiviteter for at understøtte denne lokale afprøvning. Dem vil vi beskrive i det følgende.

Selve afprøvningen af redskaberne blev skudt i gang med et **kick off-seminar** 13. april 2011. Forud for dette seminar var arbejdet med at udvikle en model for indberetning og et system hertil samt udarbejdelse af vejledninger⁶ til disse systemer gennemført.

På kick off-seminaret stiftede de deltagende anbringelsessteder et mere uddybende kendskab med det projekt, de skulle indgå i, og til de redskaber, de skulle afprøve. Seminaret var bygget op om at lære deltagerne at bruge redskaberne, hvorfor der var afsat god tid til undervisning i redskaberne og til at prøve dem af på et par rigtige cases. I første omgang ved anonymiserede beskrivelser af to unge og senere ved at to deltagere for hvert redskab lavede et skuespil som hhv. ung og interviewer, mens alle andre scorede den unge ud fra samtalen. Alle tre udfyldelser af skemaer blev gennemgået og diskuteret for at sikre en fælles forståelse af spørgsmålene. Konsulenter såvel som ansatte i Socialstyrelsen deltog i denne proces med manualen for redskaberne, for at sikre at forståelsen af spørgsmålene var i overensstemmelse hermed.

Under kick off-seminaret havde deltagerne mulighed for at melde sig ind i de to arbejdsgrupper, der blev nedsat i projektet (vedrørende hhv. redskaberne og formidling af data).

Selve indberetningen startede 1. juli 2011, men i tiden mellem kick off-seminaret og starten på indberetningen lå projektet ikke stille. I denne periode var IT-systemet åbnet for afprøvning. Anbringelsesstederne kunne frit afprøve at indtaste data – velvidende at databasen ville blive slettet op til den 1. juli, så projektet kunne starte med en ”ren” database. Allerede i denne periode var projektets to **hotlines** åbne for opkald. Deltagerne havde mulighed for at få hjælp til hhv. IT-tekniske såvel som redskabsfaglige udfordringer ved telefonisk support hos hhv. Socialstyrelsens IT-afdeling og det tilknyttede konsulentteam.

For at understøtte anbringelsesstederne i at komme godt i gang blev der gennemført en **besøgsdag** på hvert anbringelsessted i slutningen af maj eller starten af juni. Ud over at sikre, at anbringelsesstederne var rustet til at bruge indberetningssystemet og give dem mulighed for at få svar på eventuelle spørgsmål, var formålet med besøgsdagen også at give konsulenterne et kendskab til de konkrete anbringelsessteder og deres hverdag for at sikre den bedst mulig understøttelse i løbet af projektet.

Det var også i denne opstartsfasen, at de første **telefoninterviews** med anbringelsesstederne blev gennemført. Telefoninterviews dannede igennem projektet grundlag for de halvårlige **nyhedsbreve**⁷, som blev udsendt igennem hele projektet. Det første

⁶ Se bilagsrapport

⁷ Se bilagsrapport

nyhedsbrev udkom i juli og viste, at projektet nu var kommet rigtigt i gang. Telefoninterviewene fungerede ud over dataindsamling også som konsulentstøtte igennem hele projektperioden. Interviewene har berørt mange temaer. Fx berørte den første interviewrunde forventningerne til projektet, mens andre har handlet om organiseringen, indberetningsmodellen, anvendelse af skemaerne som pædagogiske redskaber og brugen af de forskellige IT-systemer.

De to **arbejdsgrupper** havde deres første møder lige omkring projektstart. Redskabsgruppen mødtes første gang lige inden sommerferien som endnu et tiltag for at sikre, at alle var godt i gang og for at sikre at de umiddelbare indtryk blev indfanget. Formidlingsarbejdsgruppen mødtes første gang i august.

Undervejs i projektet har der været en lang række fælles aktiviteter. De to **arbejdsgrupper** har mødtes regelmæssigt undervejs. Redskabsgruppen for at diskutere brug af redskaberne og evt. tilpasningsbehov og formidlingsgruppen for at diskutere, hvordan data bedst kan præsenteres i tilknytning til Tilbudsportalen og de udfordringer, der er ved at gøre det. Derudover har der været en række **workshops**, hvor anbringelsesstederne, myndighedsteamet og ekspertgruppen har taget emner op, som var af stor betydning i projektet. Det har f.eks. været udvikling af metoder til præsentation af resultater i tilknytning til Tilbudsportalen og senest kvalificering af konsulenternes og Socialstyrelsens anbefalinger i *'Scenarier for det videre forløb med implementering af dokumentationssystem på anbringelsessteder'*. Derudover har der også været en række **opfølgingsseminarer**, som er blevet brugt til videndeling og erfaringsudveksling mellem anbringelsesstederne og mellem anbringelsessteder og myndighedsteamet. Disse seminarer er ligeledes blevet brugt til at følge op på, hvad der har fungeret, såvel som det der skulle laves om.

Frem til efteråret 2012, hvor afrapporteringssystemet som tidligere nævnt var klar til at blive brugt i projektet, havde anbringelsesstederne alene adgang til data via indberetningssystemet eller når konsulenterne lavede manuelle udtræk til hvert anbringelsessted. Som beskrevet i afsnit 3.1 omkring indberetningssystemet, så var mulighederne for at tilgå data her begrænsede. I en oversigtstabel kunne anbringelsesstederne se den samlede score for hver ung, og ved at gå ind på hvert skema, kunne de se alle oplysninger om den unge for det ene skema. Det var således vanskeligt at få et overblik over den unges udvikling over tid, og det var ikke muligt for anbringelsesstederne selv at aggregere data op, og se på hele deres ungegruppe. Frem til efteråret 2012 var anbringelsesstedernes muligheder for få denne type data enten manuelt at sammenligne skemaerne eller gennem de analyser konsulenterne lavede halvårligt.

Afrapporteringssystemet forbedrede markant anbringelsesstedernes muligheder for at anvende deres data. Afrapporteringssystemet gjorde det muligt for anbringelsesstederne selv at tilgå data og få dem præsenteret grafisk. Afrapporteringssystemet blev introduceret og de projektansvarlige på anbringelsesstederne blev oplært i at bruge det på et seminar. Seminaret blev fulgt op med en vejledning til afrapporteringssystemet og et inspirationskatalog til, hvordan data kunne bruges. Det blev også fulgt op af besøgsdage fra hhv. Socialstyrelsen og konsulentteamet for at understøtte brugen af afrapporteringssystemet og de indtastede data.

Oprindeligt var det planen, at afrapporteringssystemet skulle have været klar tidligere i projektperioden. Derfor blev projektet som tidligere nævnt forlænget med seks måneder, så det stoppede sommeren 2013 frem for årsskiftet 2012/2013. Denne forlængelse sikrede, at der blev indhentet grundige erfaringer med at anvende afrapporteringssystemet i den daglige pædagogiske praksis på anbringelsesstederne.

5. Erfaringer med redskaberne

I de kommende afsnit vil vi præsentere erfaringerne med de afprøvede redskaber i forhold til en række relevante kriterier. Som skrevet tidligere afprøves to redskaber i projektet, nemlig YLS-CMI og HoNOSCA suppleret med resultatdokumentation. Det sidste benævnes HoNOSCA-RD. Indledningsvist præsenterer vi dog de to redskaber.

5.1 Kort beskrivelse af redskaberne⁸

YLS-CMI 2.0 er et redskab til vurdering af risiko og støttebehov for kriminelle eller kriminalitetstruede unge. I YLS-CMI 2.0 findes der både statiske faktorer, som ikke har til hensigt at måle forandring, og dynamiske faktorer, der i højere grad sigter på måling af forhold, der kan forandre sig.

HoNOSCA-RD er et resultatmålingsredskab, hvis formål er at måle de unges problemtyngde og støttebehov samt forandring i målgruppens udvikling i løbet af indsatsforløbet. Idet formålet er at måle forandring over tid, er langt de fleste faktorer i redskabet dynamiske og egnet til at afdække forandring.

YLS-CMI 2.0

YLS-CMI 2.0 er oprindeligt udviklet i Canada. Redskabet indeholder i alt 42 spørgsmål fordelt på otte underskalaer. Hvert af de 42 spørgsmål kan score 0 eller 1. Underskalaerne måler:

- Tidligere og nuværende overtrædelser af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer
- Familieforhold/opdragelse
- Uddannelse/beskæftigelse
- Relationer til omgangskreds
- Misbrug af rusmidler
- Fritid
- Personlighed/adfærd
- Holdninger

HoNOSCA-RD

HoNOSCA-RD tager udgangspunkt i redskabet HoNOSCA, der suppleres med Resultatdokumentation, idet der i HoNOSCA savnes faktorer, som der ønskes måling af.

HoNOSCA måler de unges status og udvikling på fire overordnede temaer, som er adfærdsproblemer, funktionsevne, symptomer og sociale problemer. Målgruppen for anvendelsen af HoNOSCA er unge der har problemer associeret med psykisk sygdom eller lignende. De fire hovedtemaer, som HoNOSCA afdækker, måles konkret ved følgende 13 spørgsmål:

- Problemer med forstyrrende, antisocial eller aggressiv adfærd
- Problemer med overaktivitet, opmærksomhed eller koncentration
- Selvpåført skade, som ikke skyldes uheld eller ulykke
- Problemer med misbrug af alkohol, medicin eller opløsningsmidler
- Problemer med boglige eller sproglige færdigheder
- Fysisk sygdom, eller problemer pga. nedsat funktionsevne

⁸ For grundigere beskrivelse se særskilt rapport om redskaberne.

- Problemer i forbindelse med hallucinationer, vrangforestillinger eller percepti-
onsforstyrrelser
- Problemer med somatiske symptomer uden organisk årsag
- Problemer med emotionelle og dertil relaterede symptomer
- Problemer med relationer til jævnaldrende
- Problemer med selvhjulpenhed og selvstændighed
- Problemer med familieliv og relationer
- Mangelfuldt fremmøde i skolen

På hver skala kan den unge tildeles en værdi fra 0-4, der er udtryk for "intet problem" (0) til "alvorligt til meget alvorligt problem" (4). Der er ingen deciderede spørgsmål, som understøtter scoringen på skalaerne, men i skemaet er der identificeret en række forhold, som registrator skal medtage i sin vurdering, ligesom der til hvert trin på scoringsskalaen er udarbejdet vejledende eksempler.

Resultatdokumentation rummer mange af de samme faktorer eller områder, som også findes i YLS-CMI og HoNOSCA. Målgruppen for resultatdokumentation er udsatte børn og unge. De faktorer, der måles på, er:

- Udvikling og adfærd
- Familieforhold
- Skole og beskæftigelse
- Sundhedsforhold
- Fritidsaktiviteter og venskaber
- Hverdagsliv
- Misbrug
- Kriminalitet

Resultatdokumentation anvender en skala til vurdering af status på hver faktor, der går fra 0-4 som den skala, der anvendes i HoNOSCA. Værdierne er dog beskrevet en smule anderledes, hvorfor de ikke er helt sammenlignelige.

HoNOSCA og Resultatdokumentation blev sat sammen, så de fremstod som et redskab i indberetningssystemet med HoNOSCA som den første del. Derved fungerede de som et redskab i projektet, om end der var en del overlap i parametrene.

5.2 Kriterier for vurdering af redskaberne

Et af de centrale spørgsmål i erfaringsopsamlingen er naturligvis at undersøge, om formålet med redskaberne er indfriet.

I dette kapitel ser vi derfor på, hvordan redskaberne fungerer i praksis, og om de virker efter hensigten. Vurderingen af redskaberne baserer sig på de erfaringer, som medarbejderne på anbringelsesstederne har gjort sig i løbet af projektperiodens forløb.

Kriterier for vurdering af redskaberne

I det følgende vurderes redskaberne i forhold til følgende:⁹

1. Redskabernes validering
2. Redskabernes egnethed i forhold til inddeling i problemtyngde og grupper
3. Identifikation af øvrige kriminogene faktorer og forandring heri
4. Måling af forandring og udvikling under anbringelse i forhold til kriminalitet, misbrug, psykiatriske lidelser samt uddannelse og beskæftigelse
5. Administrationstid og krav til registrator
6. Sammenhæng med redskaber, der allerede anvendes i praksis
7. Redskabernes anvendelsespotentiale i en dansk kontekst

Nedenfor beskrives redskabernes egnethed i forhold til ovenstående. Øvrige erfaringer og observationer af redskabernes funktion, som ikke nødvendigvis placerer sig under ovenstående kriterier, bliver naturligvis også inddraget løbende i vurderingen. På den måde tilvejebringes et helhedsbillede af redskaberne.

5.3 Erfaringer med brugen af redskaberne

YLS-CMI og HoNOSCA er begge validerede redskaber, men det er Resultatdokumentation ikke, hvorfor HoNOSCA-RD ikke kan betragtes som et valideret redskab. Det er muligt at teste det sammensatte redskabs validitet.

Begge redskaber er egnet til at inddele i problemtyngde. Det er dog alene YLS/CMI, der har en valideret problemtyngde opdeling, der er tilpasset projektets målgruppe. Denne kategorisering og inddeling af unge i problemtyngde, som YLS-CMI giver mulighed for, er også eksemplarisk inden for denne type af redskaber. Derimod er der visse udfordringer forbundet med en tilsvarende stringent inddeling i problemtyngde vha. HoNOSCA-RD. HoNOSCA's opdeling i problemtyngde er en opdeling i forhold til psykiatriske problemstillinger og ikke kriminalitet, ligesom redskabet ikke har tilknyttet og operationaliseret helt klare kategorier for, hvornår en ung har en høj problemtyngde, middel problemtyngde eller lav problemtyngde. Det er muligt at lave problemtyngdegrupper tilpasset HoNOSCA-RD, men der vil være et betydeligt udviklings- og valideringsarbejde forbundet hermed.

Erfaringerne viser også, at redskaberne i vid udstrækning lever op til ønsket om at måle forandring og udvikling hos de unge under anbringelsesforløbet. YLS/CMI er designet til at måle udvikling i den unges risiko for at recidere og kan således i modsætning til HoNOSCA identificere andre kriminogene faktorer og måle forandringen heri. Herudover måler redskabet forandring og udvikling på en række underfaktorer herunder misbrug og uddannelse/beskæftigelse. Det måler dog ikke særskilt på psykiatriske problemstillinger ligesom kriminalitetsfaktoren blot indeholder en dynamisk faktor, hvorfor der ikke kan måles meget udvikling her. I forhold til at måle risikoen for recidiv er det en styrke med de statiske faktorer på kriminalitetsfaktoren, men i forhold til at følge udvikling i, hvor alvorlig den unges kriminalitet er, er det problematisk. I projektet har det været en udfordring og et frustrationselement, at YLS/CMI ikke kan dokumentere udvikling i forhold til de unges aktuelle kriminelle adfærd.

Der er ingen af anbringelsesstederne, der oplever udfordringer med HoNOSCA-RD i forhold til måling af forandring og udvikling. Redskabet er tilpasset til at afdække de

⁹ Kriterierne tager afsæt i de kriterier, styregruppen valgte redskaberne på baggrund af samt den aktuelt bedste viden om indsatsen for kriminelle eller kriminalitetstruede unge (se Scenarie-rapporten afsnit 1.3).

unges udvikling og forandring før, under og efter anbringelsesforløbet. Det har et særligt fokus på psykiatriske problemstillinger.

Erfaringerne med begge redskaber er, at de tidsmæssigt er meget overkommelige at anvende, og at begge redskaber kan tilpasses ind i arbejdet med den unge og dermed opfattes som meningsfulde at anvende. Erfaringerne med YLS/CMI er, at redskabet er nemt at forstå og bruge. Flere anbringelsessteder peger på, at HoNOSCA-RD kan være udfordrende og svært at anvende, idet redskabet HoNOSCA indeholder mange psykiatriske fagtermer og begreber, som ikke nødvendigvis er almindeligt kendte hos det pædagogiske personale. Specifikke og uddybende manualer til anvendelsen af redskaberne har løst op for nogle af disse udfordringer, men denne erfaring indikerer, at der er et større oplæringsbehov ved HoNOSCA, end der er ved YLS/CMI. RD-delen opfattes som meget pædagogisk og anvendelig, men hjælpeteksterne kan have en tendens til at holde fokus på bestemte områder af en faktor og gøre interviewereren blind overfor andre.

Redskabernes anvendelsespotentialer i en dansk kontekst anses for at være gode. HoNOSCA har i flere år være oversat og tilpasset danske forhold, mens resultatdokumentation er udviklet i en dansk kontekst. Anbringelsesstederne oplever derfor ingen problemer med at benytte HoNOSCA-RD i deres egen socialfaglige kontekst. YLS-CMI, som oprindeligt er udviklet i Canada, er først oversat til dansk i forbindelse med projektets opstart. Men generelt er det anbringelsesstedernes vurdering, at redskabet sagtens kan anvendes i en dansk kontekst – også selvom der kan være indholdsmæssige forhold i redskabet, som ikke umiddelbart er applicerbare i en dansk kontekst. Der er således nogle kontekstforskelle i forhold til kriminalitetsfaktoren, som indholdsmæssigt passer bedre på en canadisk kontekst end en dansk. Det er bl.a. brugen af domme. I Danmark sker anbringelsen ofte hurtigere end den unge dømmes, hvorfor den unge får dommen undervejs i anbringelsen. Det betyder, at det ser ud til, at den unges risikoprofil forværres undervejs i anbringelsen, da scoren bliver højere, når dommen falder midt i anbringelsen. Der arbejdes videre med en kontekstoversættelse af denne faktor.

I tabellen nedenfor er erfaringer med brugen af redskaberne systematiseret i forhold til de syv vurderingskriterier.

Figur 4: Erfaringsopsamling på redskaberne

	YLS-CMI	HoNOSCA-RD
Valideret redskab	<ul style="list-style-type: none"> • YLS/CMI er valideret. 	<ul style="list-style-type: none"> • HoNOSCA er valideret, mens Resultatdokumentation ikke er.
Problemtungde og inddeling i grupper	<ul style="list-style-type: none"> • YLS/CMI måler den unges problemtungde som risiko for tilbagefald til kriminalitet. Giver mulighed for placering af de unge i forskningsbaserede risikogrupper. 	<ul style="list-style-type: none"> • HoNOSCA giver mulighed for måling af problemtungde, men der eksisterer ikke valid inddeling af målgruppen i grupper efter problemtungde.
Identifikation af øvrige kriminogene faktorer og forandring heri	<ul style="list-style-type: none"> • Ja 	<ul style="list-style-type: none"> • Nej
Måling af forandring og udvikling under anbringelse i forhold til kriminalitet, misbrug, psykiatriske lidelser samt uddannelse og beskæftigelse	<ul style="list-style-type: none"> • Den samlede YLS/CMI score måler den unges risiko for tilbagefald til ny kriminalitet (recidiv). Ved gentagne målinger måles forandring over tid. • Måler status og forandring på underskalaer, herunder misbrug og uddannelse/beskæftigelse. • YLS/CMI måler ikke særskilt psykiatriske problemstillinger. • Kriminalitetsskalaen indeholder kun en enkelt dynamisk variabel hvilket begrænser variation over tid. hovedsagelig af statiske faktorer, 	<ul style="list-style-type: none"> • HoNOSCA belyser særligt psykiatriske problemstillinger. • Øvrige problemområder måles i resultatdokumentation som enkeltstående variabler, herunder misbrug, kriminalitet, uddannelse/beskæftigelse. • Kan på alle faktorer måle status og forandring
Administrationstid og registratorkrav	<ul style="list-style-type: none"> • Afprøvningen viser, at redskabet kan anvendes på anbringelsessteder i Danmark. • Krav til tidsforbrug er begrænset • Redskabet er indholdsmæssigt nemt at forstå 	<ul style="list-style-type: none"> • Afprøvningen viser, at redskabet kan anvendes på anbringelsessteder i Danmark. • Krav til tidsforbrug er begrænset • HoNOSCA indeholder medicinske/psykiatriske fagtermer, der er ukendte for anbringelsesområdet. • Resultatdokumentation er indholdsmæssigt nemt at forstå. • Overlap i spørgsmål mellem HoNOSCA og Resultatdokumentation
Sammenhæng med øvrige redskaber	<ul style="list-style-type: none"> • YLS/CMI anvendes ved anbringelse på MultiFunc institutioner • YLS/CMI harmonerer med redskabet Systematisk risikovurdering med beskyttelses- og risikofaktorer under udvikling i Socialstyrelsen. • Voksen-versionen af YLS/CMI (LS/CMI) er under implementering i kriminalforsorgen i Danmark. 	<ul style="list-style-type: none"> • Udviklingen af Resultatdokumentation har taget udgangspunkt i de seks lovpligtige områder ved en børnefaglig undersøgelse. • HoNOSCA indgår i det Sociale Indikatorprojekt på de sikrede afdelinger.
Overførbarehed	<ul style="list-style-type: none"> • Er oversat til dansk fra canadisk. Der er visse kontekstuelle udfordringer ift. kriminalitetsfaktoren 	<ul style="list-style-type: none"> • HoNOSCA er oversat til dansk fra engelsk • Er udarbejdet til en psykiatrisk praksis og er ikke tilpasset en socialfaglig kontekst • Resultatdokumentation er udviklet i en dansk kontekst til en socialfaglig kontekst.

5.4 Erfaringer med indberetningsmodellen

Det har givet god mening for anbringelsessteder såvel som myndighedsrådgivere, at indberetningsmodellen er bygget op omkring arbejdet med hhv. anbringelsesstedernes behandlingsplan og myndighedsrådgivernes handleplan. Ligesom der har været tilfredshed med fleksibiliteten i forhold til at indberette oftere end modellen angiver.

Der er dog også udfordringer ved modellen. Som allerede beskrevet, har den været svær at føre ud i praksis i projektet, da projektorganiseringen ikke har gjort det muligt for myndighedsrådgiverne at varetage deres rolle i forbindelse med indskrivningsskemaet. De unge, der er inkluderet i projektet, kommer fra så mange forskellige kommuner, at det ikke har været muligt at involvere alle deres myndighedsrådgivere i projektet. Det har betydet, at det i projektet er anbringelsesstederne selv, der har udfyldt dette skema efter den unge er blevet anbragt, hvorfor skemaet ikke er blevet afprøvet som redskab til at vælge anbringelsessted.

Modellen forudsætter et tæt samspil mellem myndighedsrådgiver og anbringelsessted, så viden fra begge inddrages i udfyldningen, og så data bliver "levende" og anvendes i arbejdet med opfølgning og tilpasning af hhv. handleplanen og behandlingsplanen. I løbet af projektet er det lykkedes for nogle anbringelsessteder at få dette samarbejde i gang, men på andre anbringelsessteder er det ikke lykkedes. Det ligger således også en udfordring for indberetningsmodellen her.

5.5 Erfaringer med det elektroniske indberetningssystem

Det er ikke tilstrækkeligt, at redskaberne er forståelige og ikke tager for lang tid at bruge. Det er også centralt, at IT-understøttelsen heraf er simpel og problemfri. I det følgende beskriver vi anbringelsesstedernes erfaringer med det elektroniske indberetningssystem. Vi fokuserer i afsnittet især på brugervenlighed og funktionalitet.

Anbringelsesstederne har givet udtryk for stor tilfredshed med IT-systemets brugervenlighed. Således har flere givet udtryk for, at den udarbejdede vejledning til IT-systemet¹⁰ er overflødig, hvilket må ses som en stor anerkendelse af systemets brugervenlighed. Når anbringelsesstederne er blevet bedt om at sætte ord på IT-systemet, har de nævnt ord som: simpelt, overskueligt, ikke en stor tidsrøver. Flere anbringelsessteder påpeger også det glædelige i genkendeligheden ved systemet, idet strukturer, opbygning og indhold minder om de IT-systemer, der anvendes i andre af Socialstyrelsens projekter. Der er ligeledes stor tilfredshed med IT-systemets funktionalitet. Erfaringerne med det elektroniske indberetningssystem er således særdeles positive.

5.6 Erfaringer med afrapporteringssystemet

Der var rigtigt gode erfaringer med indberetningssystemet, og det samme gør sig gældende for projektets andet IT-system, afrapporteringssystemet. Det gav anbringelsesstederne og derved projektet ny energi og et stort løft, da systemet stod klart.

Anbringelsesstederne har alle givet udtryk for, at de er blevet klædt godt på til at bruge systemet, selvom enkelte har angivet, at det vil blive endnu bedre, når de får mere træning. Der er dog ingen af anbringelsesstederne, der selv har generet rapporter i afrapporteringssystemet. De har alle brugt standardrapporterne. Det taler for at vælge et simpelt system med nogle gode og grundige standardrapporter frem for et system, hvor IT-brugerne selv kan lave de rapporter, de ønsker.

Anbringelsesstederne har ønsket en nemmere eksport af rapporter til Word, så de er nemmere at arbejde videre med. Ligeledes er der ønsket om, at afrapporteringssystemet indbygges i indberetningssystemet for at lette arbejdsgangene. Ved at gøre det, slipper anbringelsesstederne for at skulle skifte mellem de to systemer og for at skulle logge på flere steder for at arbejde med dokumentationen.

¹⁰ Se bilagsrapport

5.7 Erfaringer med datavaliditet

Troværdigheden og pålideligheden af de data, som de to redskaber genererer, har været et gennemgående tema i projektperioden. Usikkerheden har gået dels på, om data er valide, dels på om de vil blive misforstået eller misbrugt. Usikkerheden var størst i projektets start, men den er der fortsat. Ved de seneste telefoninterviews blev der spurgt ind til netop dette emne. Anbringelsesstederne blev spurgt, om de vil være trygge ved at blive sammenlignet med andre anbringelsessteder på data fra redskaberne.

To anbringelsessteder følte sig trygge ved at blive sammenlignet, som systemet er nu. Tre anbringelsessteder vil gerne sammenlignes, men er bekymrede for, om det vil blive en valid sammenligning. Et enkelt sted er man imod en sammenligning, da redskabet for dem giver bedst mening som et internt redskab. De bekymrede anbringelsessteder er især bekymrede for:

- Fraværet af myndighed som kvalitetssikring af scorene
- Bekymring for aggregering med få unge – et afbrudt forløb får måske for stor vægt
- Behov for tydelig opdeling mellem problemtyngder, så anbringelsessteder kun sammenlignes med anbringelsessteder, som har samme målgruppe og derfor reelt er sammenlignelige
- Et ikke opfyldt behov for hjælpetekster, der hjælper læseren med at forstå graferne rigtigt og minimere risikoen for, at data bruges forkert

Selvom anbringelsesstederne generelt set gerne vil sammenlignes, har de ikke et ønske om at bruge disse sammenligninger selv. Det er sammenligninger, som er til for de anbringende kommuner.

Anbringelsesstederne har også udtrykt en bekymring omkring opfølgninger ved registerdata. Her påpeger de vigtigheden af at huske, hvor belastet målgruppen er og vælge indikatorer med opmærksomhed herpå. Fx mener de, at uddannelse er ubrugelig som effektindikator for projektets målgruppe, da selv de største succeser fagligt set ofte vil være fiaskoer på sådan et parameter.

6. Organisering

6.1 Intern organisering og tilpasning

Der var i projektet lagt op til at anbringelsesstederne frit måtte vælge, hvordan de ville organisere arbejdet med at udfylde skemaerne og arbejde med dem, da det var afgørende, at de hver især valgte en form der passede til det pågældende steds størrelse og kultur. Det betød i praksis, at anbringelsesstedernes interne organisering af arbejdet med dokumentationsredskaberne i starten blev struktureret på tre forskellige måder:

- Skemaet i dokumentationsredskabet udfyldes alene af leder/projektleder
- Skemaet i dokumentationsredskabet udfyldes af grupper på 2-3 medarbejdere
- Skemaet i dokumentationsredskabet udfyldes af en gennemgående person i samarbejde med 1-2 skiftende medarbejdere

I løbet af det første år var et flertal af steder (5) gået over til model 1, hvor skemaet udfyldes af én gennemgående person, der er med til alle udfyldelser, men udfyldelsen sker i samarbejde med andre, generelt kontaktperson(er) til den pågældende unge. Samme procedure bruges ved udfyldelse af opfølgningsskemaer.

Et år inde i projektet var det kun på et anbringelsessted, at alle medarbejdere kendte og brugte redskabet. På alle de øvrige steder var det kun de medarbejdere, der konkret arbejdede med udfyldelse af skemaerne, der kendte redskabernes nærmere indhold og spørgsmål.

Ved projektets afslutning hvor seks anbringelsessteder var aktive så billedet ift. medarbejderinvolvering således ud:

- På fire anbringelsessteder er alle medarbejdere *informeret* om redskabet, og på to af disse *arbejder* alle medarbejderne med redskabet.
- På to anbringelsessteder er redskabet ikke introduceret for alle medarbejdere og udfyldes af hhv. to og fire medarbejdere. Flere af disse steder giver de dog udtryk for, at udfyldningen sker på baggrund af input fra mange medarbejdere.

Argumentet for at holde redskabernes indhold, spørgsmål og resultater inden for en snæver gruppe af medarbejdere er generelt, at det er for ressourcekrævende både økonomisk og for den enkelte medarbejder at involvere flere end de, der udfylder skemaerne. Dette har man ikke ønsket at gøre så længe redskaberne "kun" var del af et projekt og så længe, man ikke anvendte redskabernes resultatdata mere aktivt, en problematik vi vender tilbage til i næste afsnit. Andre steder vurderede man, at redskabet kun var interessant for de medarbejdere, der arbejdede med unge, der er del af målgruppen. Dog har man nogle steder positive erfaringer med at diskutere udfyldelsen af skemaerne i en stor medarbejdergruppe, da det giver anledning til gode drøftelser om scoringen af den enkelte unge.

Der var også valgfrihed i forhold til, hvordan anbringelsesstederne valgte at orientere de unge og deres forældre. Der blev fra Socialstyrelsens side udarbejdet inspirationsmateriale i form af pjecer, der kunne forsynes med stedets logo eller navn og uddeles. Anbringelsesstederne kunne også orientere bredt om projektet på deres hjemmesider eller forældrene kunne orienteres direkte ved besøg på stedet eller gennem brev. På forhånd var der ingen af stederne der lagde sig fast på en af for-

merne, da alles vurdering var, at det måtte afhænge af de konkrete forældre, og at alle former sandsynligvis ville blive taget i anvendelse. Der er ikke fuldt op på den konkrete praksis.

Den organisering af arbejdet med dokumentationsredskaberne, der havde fundet sit leje efter det første år er fortsat projektet igennem. Det er kendetegnende at nøgle- eller projektmedarbejderne har været de eller den samme alle steder gennem hele projektet, hvilket har givet projektet som helhed stabilitet.

Den interne organisering og forankring hænger måske sammen med den måde, man har valgt at lade sig repræsentere og organisere i projektorganisationen, hvorfor vi har valgt kort at beskrive de forskelle og mønstre vi har set.

- Et sted har valgt at deltage i møder mv. med forstander, projektleder plus mindst en mere. Her meldes om stor interesse for og integration af projektet.
- Et sted var afdelingsleder, projektleder samt to medarbejdere gennemgående. Stor interesse og integration af redskabet.
- Et sted har valgt at deltage af og til med leder og altid med anden fast. Åbenhed og interesse, få tilbagemeldinger om egentlig integration.
- Et sted var leder med første gang ellers projektleder. Stor interesse og forsøg på integration.
- Et sted var leder med første gang ellers mellemlider, mens projektleder ikke deltog. Begrænset anvendelse og integration.
- Et sted var leder med første gang og ellers projektleder. Oplevelse af stor interesse i starten, men besvær med integration pga. manglende ledelsesfokus.

Det mønster vi synes at kunne se, som naturligvis kun er en af en række andre forklaringer er, at ledelsesopbakning er helt afgørende, hvis et nyt dokumentationssystem skal integreres, eller hvis de erfaringer, som en afgrænset del af organisationen gør sig, skal reflekteres ind i resten af organisationens arbejde. Nogle anbringelsessteder har som en bevidst strategi valgt ikke at integrere arbejdet med dokumentationsredskabet i den daglige drift for ikke at skabe unødige forstyrrelser. Undervejs i projektet har nogle ærgret sig over denne prioritering, da nytten og erfaringerne for stedet selv dermed har været begrænset. På andre anbringelsessteder er den manglende integration p.g.a svag ledelsesopbakning eller andre interne organisatoriske forhold ikke et udtryk for et bevidst valg.

Projektledernes egen vurdering af ledelsesopbakningen er, at på fire anbringelsessteder giver projektlederen udtryk for en engageret og involveret ledelse i forbindelse med brugen af redskabet. På et anbringelsessted har lederen kendskab til redskabet uden dog at følge det i detaljer, mens lederen på det sidste anbringelsessted i starten havde et stort kendskab men siden har sluppet projektet og derfor ikke længere holder sig orienteret og følger op.

6.2 Ekstern organisering

Som det fremgår, er indberetningsmodellen, der er beskrevet i afsnit 3.1, en afgørende del af det samlede dokumentationssystem. Indberetningsmodellen beror på et løbende samarbejde mellem kommunens myndighedsrådgivere og medarbejdere på anbringelsesstederne om registreringen af unge i systemet. Arbejdet med dokumentationsredskaberne er forsøgt integreret, så det supplerer myndighedsrådgivernes øvrige opgaver med udarbejdelse af og opfølgning på handleplaner og anbringelsesstedernes arbejde med udarbejdelse af og opfølgning på behandlingsplaner.

Ansvar for arbejdet med dokumentationsredskaberne var som udgangspunkt tænkt således, at myndighedsrådgiverne var ansvarlige for dokumentation i forbindelse med, at den unge blev indskrevet på anbringelsesstedet, idet indskrivningsskemaet her blev udfyldt (jf. fig. 3). Herefter havde medarbejderne på anbringelsesstederne ansvaret for den løbende dokumentation og udfyldning af det reviderede indskrivningsskema samt opfølgings- og udskrivningsskemaer i samarbejde med myndighedsrådgiveren. I praksis er arbejdet dog ingen steder blevet organiseret således. Nedenfor beskrives de konkrete erfaringer kort.

Det har alle steder været en udfordring at få et konkret praktisk samarbejde omkring selve udfyldningen af skemaet til at fungere, mens det er gået lidt nemmere omkring samarbejde omkring resultaterne, som det vil fremgå af næste afsnit. Dette har været erfaringerne fra starten af projektet, og dette billede har ikke ændret sig undervejs.

Kun et anbringelsessted har konkret samarbejdet med myndighedsrådgivere om udfyldelse af skemaet i redskabet og har positive erfaringer med dette. Et sted vurderer man ikke, at det er nødvendigt at inddrage myndighedsrådgiveren i udfyldelsen, da sagsakter kan give de nødvendige oplysninger, mens de øvrige anbringelsessteder ikke har oplevet tid, interesse eller vilje til at ændre arbejdsgang fra de samarbejdende kommuners side. Der er således samlet set meget begrænsede erfaringer med at score de unge i samarbejde med myndighedsrådgiveren fra den anbringende kommune.

Der blev i starten af projektet udarbejdet et informationsmateriale, som anbringelsesstederne kunne bruge i forhold til kommunerne. Generelt er tilbagemeldingen, at de kommuner, der har modtaget informationsmaterialet om projektet, har udtrykt sig positivt omkring dette overfor anbringelsesstederne. Men den positive intention har kun ledt til begrænset handling. En generel og stor udfordring som flere projektledere har givet udtryk for er, at man har oplevet, at myndighedsrådgiverne hverken har tid til at sætte sig nærmere ind i redskabet eller til at samarbejde om skemaudfyldelsen. Dette selvom de er positivt indstillet over for det.

Som det fremgår nedenfor viste det sig, at der var større potentiale i et samarbejde med de kommunale myndighedsrådgivere om resultaterne. I den forbindelse nævner nogle af anbringelsesstederne, at redskaberne og ikke mindst resultaterne herfra også kan anvendes som dialogværktøj i samarbejdet med fx politi, retssystem og andre eksterne instanser, som har en rolle i forløbet omkring den unge.

7. Erfaringer med anvendelse af resultater

7.1 Det elektroniske afrapporteringssystem

Socialstyrelsens IT-afdeling har haft opgaven med at opbygge en afrapporteringsplatform og har som nævnt valgt at knytte denne til statistikprogrammet SAS Web Report System (WRS). Opbygningen af dette system gav undervejs en række udfordringer, der betød forsinkelser i forhold til at få et afrapporteringssystem klart, så anbringelsessteder og kommuner kunne tage bearbejdede og grafiske resultater i brug. Som nævnt tidligere førte disse forsinkelser til en forlængelse af projektet på et halvt år, så anbringelsessteder og kommuner fik mulighed for at få erfaringer med brug af resultater.

Udfordringerne i opbygning af systemet har bl.a. været:

1. At overføre og omkode data fra indberetningssystemet til et datasæt, der giver mulighed for afrapportering
2. At opbygge og arrangere data, så det giver mulighed for forløbsanalyser på individniveau, anbringelsesstedsniveau og samlet for alle anbringelsessteder
3. At opbygge grafer for forskellige grafiske fremstillinger

Der var fra starten af projektet store forventninger til den viden, der kunne genereres ved først at screene den unge og derefter dokumentere vedkommendes udvikling. Ved midtvejsevalueringen i begyndelsen af august 2012, hvor anbringelsesstederne havde været i gang med at dokumentere i ca. et år var det imidlertid stadig ikke muligt at producere andre resultater end de samlede talværdier, som de to redskaber selv kunne levere.

Gennembruddet i forhold til resultat anvendelse kom, da WRS-systemet blev præsenteret på et arbejdsgruppemøde den 23. august 2012. Her fik deltagerne mulighed for selv at gå ind i systemet, der dels gav mulighed for at studere forløb for en enkelt ung og dels gav mulighed for at sammenligne resultater på tværs af anbringelsessteder. Selvom system og brugervejledning på daværende tidspunkt lod meget tilbage at ønske i forhold til brugervenlighed var motivationen på anbringelsesstederne i forhold til at lære endnu et system at kende tårnhøj, da formålet var klart. Så inden længe havde de fleste anbringelsessteder gang i brug af resultater. For at intensivere både tiltagelsen af den nye viden om WRS-systemet og nye vaner ift. anvendelsesmuligheder af resultaterne blev procesaktiviteterne intensiveret og i efteråret 2012 skete følgende i forhold til tilegnelse af WRS-systemet og resultat anvendelse:

- konsulenterne aflagde besøg på de syv deltagende anbringelsessteder
- en workshopdag for anbringelsesstederne, der anvender HoNOSCA
- en fælles national YLS-dag sammen med de to MultiFunc-institutioner
- en workshopdag for myndighedsteamet
- et fælles opfølgingsseminar med bidrag fra anbringelsesstederne (eksempler på brug af resultater)

Denne indsats betød, at projektlederne ved projektets afslutning alle føler sig klædt på til at bruge WRS-systemet. Enkelte giver udtryk for, at det vil blive endnu bedre, når de får endnu mere øvelse. De giver derfor også alle udtryk for, at de er trygge ved at bruge systemet. Fem anbringelsessteder giver ligeledes udtryk for, at data fra

WRS-systemet er anvendelige, mens det sidste anbringelsessted ærgrer sig over ikke at have brugt data fra systemet endnu. Dette skyldes interne tekniske problemer.

De fleste anbringelsessteder har brugt eller bruger standardrapporterne – og der er generelt stor tilfredshed med disse. Et enkelt anbringelsessted påpeger, at der er behov for flere hjælpetekster, der kan sikre en korrekt fortolkning af resultaterne. Derudover er der ønsker om en nem eksport til Word, og at de to IT-systemer integreres i hinanden, så man på anbringelsesstederne ikke skal bruge to systemer. WRS-systemet giver mulighed for at det enkelte anbringelsessted selv kan generere yderligere rapporter. Der er dog ingen af stederne, der for alvor har brugt muligheden for selv at gøre det. Vurderingen er at det kræver en særskilt vejledning eller yderligere træning netop med dette fokus.

Det er disse generelle erfaringer, der bliver beskrevet nedenfor systematiseret i forhold til de fire målgrupper for anvendelse af resultaterne beskrevet i indledningen: de unge, anbringelsesstederne, kommunerne og det centrale myndighedsniveau.

7.2 Anvendelse af resultater i forhold til de unge

Nedenfor præsenterer vi ikke blot status pr. juni 2013, som er afslutning af projektet, men også et billede på anbringelsesstedernes anvendelse af resultaterne lige efter WRS-systemet havde gjort dem tilgængelige. Det gør vi for at vise den udvikling, der har været i anbringelsesstederne anvendelse af resultaterne over tid.

Status på resultat anvendelse ift. de unge november 2012

Der var fuldstændig enighed mellem anbringelsesstederne om, at det gav mening at bruge resultaterne **internt** på anbringelsesstederne til at følge udviklingen for den enkelte unge, og der var tiltro til validiteten af egne data, da disse var blevet gjort tilgængelige i efteråret 2012.

På daværende tidspunkt havde halvdelen af anbringelsesstederne prøvet at bruge resultaterne internt, og halvdelen havde endnu ikke prøvet det. Men blandt den sidste halvdel havde de fleste på det tidspunkt planer om snart at gå i gang med at bruge resultaterne fx på personale- og behandlingsmøder, i samtaler med kontaktpædagogen eller i samtaler med den pågældende unge. På en institution tog de *altid* udgangspunkt i grafer fra WRS, når de evaluerede udviklingen for en ung.

Der var generelt optimisme og positive erfaringer forbundet med anvendelsen af resultaterne og mulighederne for det ift. de unge. Allerede på dette tidspunkt blev det fra et enkelt sted nævnt som et ønske eller forslag til forbedring, at man kunne registrere i systemerne oftere (gerne hver anden måned) for at fange nuancerne i de unges udvikling. Noget der som nævnt senere blev givet mulighed for.

Den problemstilling, der meget tidligt i projektet var blevet rejst som en barriere ift. at bruge resultaterne fra YLS/CMI, nemlig at kriminalitet fylder så meget i den samlede score og er statisk, blev igen rejst, da oplevelsen på anbringelsesstederne var, at den kunne give et forkert (grafisk) billede af den unges udvikling. Problemstillingen søges løst inden det videre arbejde med implementeringen af YLS/CMI.

Status på resultat anvendelse ift. de unge juni 2013

Ved afslutningen af projektet, hvor seks anbringelsessteder stadig deltog aktivt i projektet, havde alle brugt resultater på individniveau. På tre steder brugte de dem systematisk i arbejdet med den unge, og syntes det gav rigtig god mening. Et sted brugte man dem af og til. Et fjerde sted vil man i gang med at bruge data systematisk.

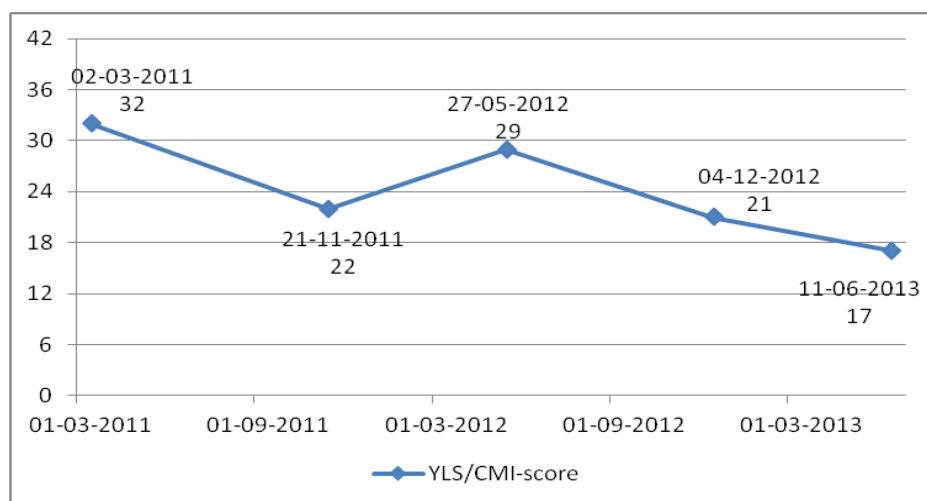
Endelig havde et sted stadig vanskeligt ved at få adgang til WRS-systemet pga. interne IT-udfordringer.

Ift. de unge peger anbringelsesstederne på følgende som de vigtigste effekter af arbejdet med de resultater som redskaber producerer:

- Har givet en anden forståelse for risikofaktorer
- Kvalificerer og forbedrer de individuelle planer
- Giver et visuelt redskab, der er velegnet til dialogen med den unge

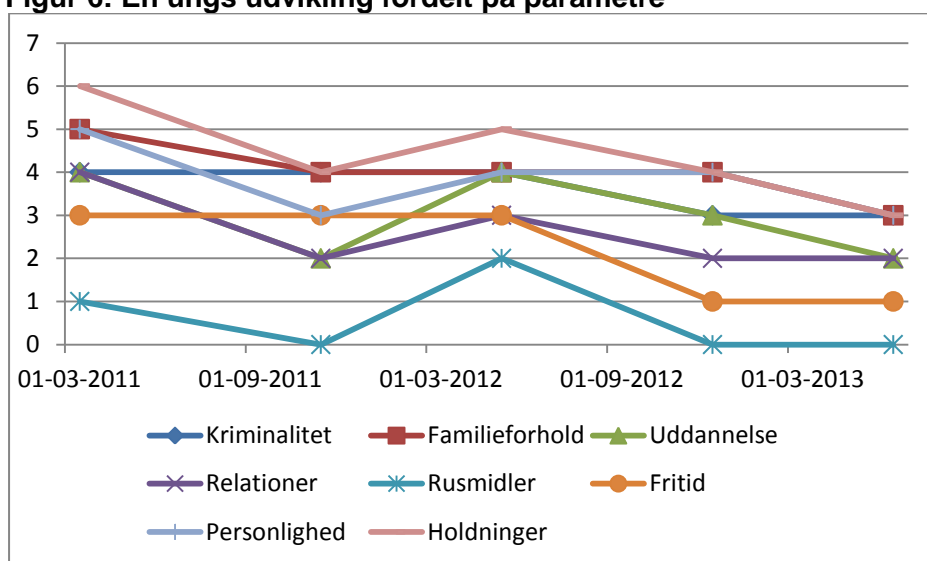
Nedenfor vises et eksempel på en graf over den samlede udvikling for én ung. Her er valgt resultater af YLS/CMI, da det er det redskab, det i scenarierapporten anbefales at arbejde videre med.

Figur 5: Billede af den samlede udvikling for én ung

Nedenfor vises samme unge, hvor udviklingen er vist på de parametre, som YLS/CMI scorer den unge ift.

Figur 6: Én ungs udvikling fordelt på parametre

Det er grafer af denne type, som anbringelsesstederne finder nyttige i dialogen med de unge. Et enkelt sted har også rapporteret, at en ung selv har været glad for, at det

var en måde for hende, at dokumentere sin udvikling overfor forældre og myndighedsrådgiver. Hun var stolt og glad over så tydeligt at kunne fremvise egen udvikling ved hjælp af grafen.

7.3 Anvendelse af resultater på anbringelsesstedet generelt

I modsætning til anvendelse af data på individniveau er det vanskeligere både for anbringelsesstederne selv og for os som konsulenter at se tydelige tegn på, om brugen af resultater har ændret praksis. Adspurgt svarer flere steder dog, at når den viden de nu har om de unge bruges til faglige drøftelser og til tilrettelæggelse af indsatserne, så er det sandsynligt, at det har medført praksisændringer – uden at de dog kan sætte finger på, hvad disse ændringer mere præcist er. Et anbringelsessted nævner værdien af redskabet, da de f.eks. i en periode arbejdede bevidst med 'misbrug' som et særligt indsatsområde. Da var det et godt redskab til at kunne følge, om der så samlet set skete noget på dette område.

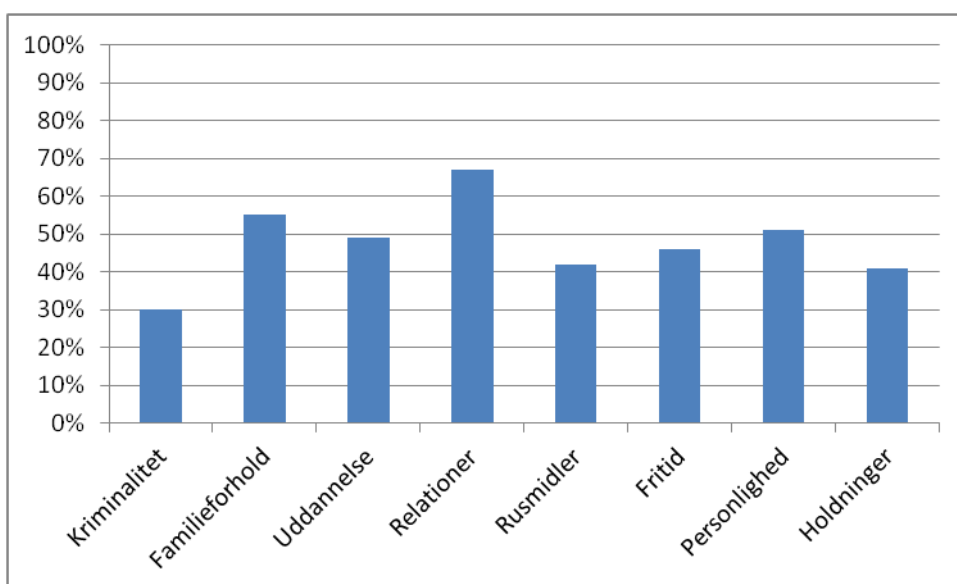
De vigtigste effekter af arbejdet med redskaber og resultater, som de oplever, er:

- Italesættelse af risikofaktorer
- Italesættelse af betydningen af målgruppedifferentiering
- Dialog om at kvalificere og forbedre de individuelle planer
- Et visuelt redskab giver andet input og andre perspektiver på dialogen

Det er vores vurdering, at anbringelsesstederne principielt er meget positive når det drejer sig om at bruge resultaterne til at udvikle den pædagogiske indsats. Udfordringen har her været, at der har været tale om et projekt, hvorfor flere af anbringelsesstederne bevidst har undladt at involvere alle medarbejdere for at undgå 'at skabe forvirring og unødigt arbejdspress'. Det betyder at erfaringer og dialog kun når et vist stykke ud i organisationen, og at der ikke tages bevidste skridt til ændringer.

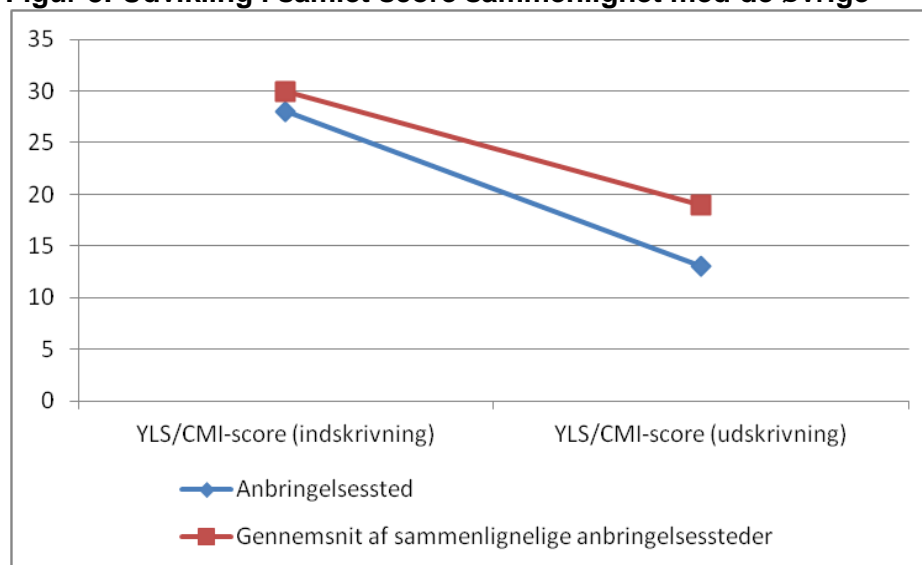
Nedenfor ses eksempel på den viden, et anbringelsessted kan få om sin problemtyngde og dermed målgruppe på et givet tidspunkt.

Figur 7: Problemtygnde for et anbringelsessted fordelt på faktorer

Nedenfor ses eksempel på udviklingen i den samlede score for et anbringelsessted fra indskrivning til udskrivning sammenlignet med alle de øvrige.

Figur 8: Udvikling i samlet score sammenlignet med de øvrige

7.4 Kommunernes anvendelse af resultaterne og anvendelse ift. kommunen

Målet er, at kommunerne skal kunne anvende resultaterne på to niveauer dels som et kvalificeret anbringelsesgrundlag, dels i samarbejdet med anbringelsesstederne til at kvalificere arbejdet med handleplanerne. I dag anbringer kommunerne de unge på baggrund af de informationer de kan få om anbringelsesstederne på Tilbudsportalen og ikke mindst, ifølge det myndighedsteam der har været tilknyttet projektet, på baggrund af egne og kollegers erfaringer med et anbringelsessted. Dvs. det er erfaringsbaseret viden trukket fra eget netværk, der ifølge teamet er afgørende for, hvor den unge placeres. Målet med projektet var at supplere denne viden med faktisk viden om det enkelte anbringelsessteds problemtungde og resultater ift. udvikling hos den enkelte unge og gruppen samlet.

Da resultater ikke har ligget offentligt tilgængeligt i projektperioden, kan der selvfølgelig intet siges om kommunernes brug af sådanne data. Nedenfor samler vi derfor op på, hvorvidt anbringelsesstederne selv oplever at de data, WRS systemet kan producere er så valide, at de kan danne basis for sammenligning med andre steder.

Overordnet oplever anbringelsessteder, at der stadig er ting der skal arbejdes med og udvikles på. Dog er det således, at to anbringelsessteder føler sig trygge ved at blive sammenlignet i tilknytning til Tilbudsportalen, allerede med de data der kan genereres nu. Tre anbringelsessteder vil nok følge trop, hvis det bliver muligt, men er bekymrede for, om det vil blive en valid sammenligning. Et enkelt sted er man imod en sammenligning i tilknytning til Tilbudsportalen, men vil gerne bevare det som et internt redskab.

Selvom anbringelsesstederne generelt set gerne vil sammenlignes, har de ikke et ønske om at bruge disse sammenligninger selv. Det er sammenligninger, som er til for andre.

Disse 'andre' er de anbringende kommuner, hvis stemme i projektet har været repræsenteret af et såkaldt 'myndighedsteam' bestående af fire myndighedsrådgivere

fra forskellige kommuner. De er generelt interesseret i, at et mere kvalificeret anbringelsesgrundlag bliver tilgængeligt i forbindelse med Tilbudsportalen, og med de resultater der allerede nu kan genereres efterspørger de:

- Graf med aktuel problemtungde som det mest retvisende billede
- Mulighed for at markere (og for kommunerne at søge på) hvem der arbejder med dokumentationsprojektet (fremover YLS/CMI), da det vil blive opfattet som et kvalitetsstempel og en villighed til når der er data nok at blive kigget i kortene
- Generelt få enkle grafer, der kan bruges til en første udvælgelse af institutioner, der kan undersøges nærmere
- 'Trustpilot' hvor myndighedsrådgivere kan lægge kommentarer om det pågældende sted ind som supplement til data

Det andet sted, kommunerne kan anvende resultater, er i det konkrete samarbejde med anbringelsessteder. Her kan vi alene rapportere erfaringerne som de er oplevet fra anbringelsesstedernes side. Det betyder at udgangspunktet for samarbejdet omkring redskab og resultater i de fleste tilfælde har været ulige, da alene anbringelsesstederne har haft kendskab til redskabet. Dvs. lige bortset fra de tilfælde, hvor en fra projektets myndighedsteam har været anbringende myndighed.

Samarbejdet med kommunerne omkring systemerne er foregået (eller ikke foregået) på følgende to måder:

- Der har fundet samarbejde sted i meget begrænset omfang. De anbringelsessteder, der befinder sig i denne kategori oplever en manglende velvilje og interesse fra kommunernes side og mener, samarbejdet om resultaterne skal komme 'oppefra' og være obligatorisk, hvis kommunerne skal være med på det. Der er tre anbringelsessteder der oplever denne model.
- Der samarbejdes i ret høj grad med kommunen. Institutionerne, der befinder sig i denne kategori oplever interesse for systemerne på kommunalt niveau. Tre anbringelsessteder oplever denne model

På de anbringelsessteder, der bruger systemet i høj grad i samarbejdet med kommunen omtales udbyttet af brugen af resultaterne fra WRS-systemet som meget positivt. Det er godt som udgangspunkt for samtalen og som noget 'fælles tredje', når de unges behandling skal planlægges. Det fastholder og fokuserer samarbejdet at have noget konkret at forholde sig til.

Erfaringerne med brugen af data fra WRS-systemet er også gode for et af de steder, der blot har et begrænset samarbejde med myndighedsområdet omkring redskabet.

De anbringelsessteder, der har erfaringer med at bruge resultater fra WRS-systemet i dialogen med myndighedsområdet ser et stort potentiale i at brugen af redskaberne gøres obligatorisk. Enkelte af disse steder er dog skeptiske overfor redskabets gennemslagskraft, hvis det bliver frivilligt at bruge det.

7.5 Det centrale myndighedsniveau

Det har ikke været en del af projektet direkte at opsamle erfaringer med det centrale niveaus anvendelse af resultaterne. Denne målgruppe for dokumentationen har således været tænkt ind i et fremtidigt perspektiv, når der generelt fra anbringelsesstederne var genereret resultater, der kunne sige noget om resultaterne på området. Imidlertid har der undervejs i projektforløbet været en situation, hvor indsatsen på et af anbringelsesstederne offentligt blev kritiseret. Denne medieomtale fik politikere i

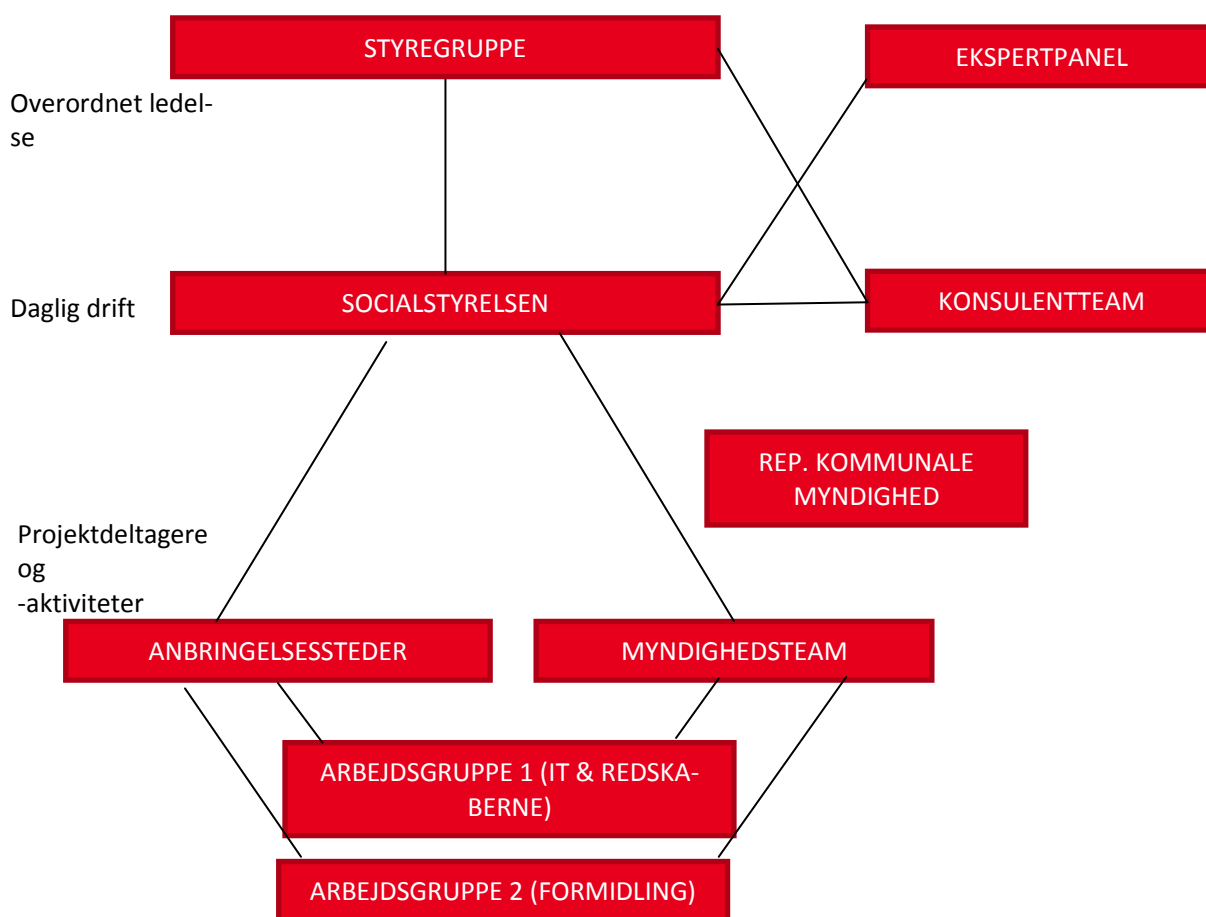
den pågældende kommune og på landsplan til at efterspørge dokumentation for indsatsen. Dokumentation som det samlede dokumentationssystem (redskab og afrapporteringsmulighed i WRS) kunne levere på tilfredsstillende vis. Sammenligning i udvikling af resultater for ét udvalgt sted sammenlignet med det gennemsnitlige resultat for de øvrige steder som ses i figur 8 var f.eks. relevant dokumentation.

8. Formel organisering

Styregruppe og ekspertpanel blev nedsat allerede midt i 2010. Styregruppen dog uden repræsentant fra anbringelsesstederne, da de endnu ikke var udpeget. Primo 2011 blev de eksterne konsulenter valgt og kort herefter blev anbringelsesstederne udpeget og projektorganisationen var på plads.

Figur over projektorganisationen

Projektorganisering for projektet "Afprøvning af dokumentationsredskaber til måling af resultater af anbringelsesforløb for kriminelle unge"

Styregruppemedlemmer

Socialstyrelsen (Jakob Tjalve fm)
LOS, Landsforeningen af OpholdSteder
FADD, Foreningen af Dag- og Døgninstitutioner
KL
Danske Regioner
Justitsministeriet
Socialministeriet
Det kommunale chefniveau,
De deltagende anbringelsessteder

Ekspertpanel

Anders Holm (DPU)
Britta Kyvsgaard (JM)
Helle Johansen (Metropol UC)
Kerstin Söderholm Carpelan
Lars Horskær Madsen (VIA UC)
Ulla Skov Jørgensen (OUH)

Anbringelsessteder og projektleder

Semaiskolen (Berit Buch)
Fonden Sparta (Lars Peter Østergaard)
Skarbyvej (Henrik Bjerregård)
Nexus (Theresa Hagemann)
Jomsborgen (Camilla Pind)
Aktiv weekend (Hellena Goldbog)
Grenen (Michael Aakjær)

Myndighedsteam

Lars Meineche (Aarhus Kommune)
Karen Maybom (Horsens Kommune)
Lizzi Klidsgaard (Københavns Kommune)
Tinne Korsgaard Poulsen (Norrdjurs Kommune)